

Bratia a sestry,

naposledy sme uzavreli príbehy o Abrahámovi. Čítali sme o Abrahámovej smrti. Dnes prechádzame k tretiemu praotcovi – Jákobovi. Je to známa postava a myslím si, že by sme toho o ňom vedeli veľa povedať hneď teraz a len tak z hlavy. No zároveň si myslím, že aj známe biblické texty nám stále majú, čo povedať. Počuli sme oddiel, ktorý hovorí o Jákobovom narodení, ale aj o tom, aké ťažkosti tomu predchádzali.

Jákobovi rodičia sa volali Izák a Rebeka. Izák si zobral Rebeku za manželku, keď mal 40 rokov. Avšak hneď na začiatku ich manželstva sa ukázal vážny problém – nemohli mať deti. Tento stav pretrvával mnoho rokov. Takéto isté ťažkosti sa vyskytli už v manželstve prvého patriarchu Abraháma a Sára. Tiež nemohli mať dlho deti a zaslúbený syn Izák sa im narodil, až keď už boli starí, a teda keď to už ani oni sami nečakali. Aj v prvom aj v druhom prípade je jasne viditeľné, že deti sú darom od Boha. Tam, kde už človek nevidí žiadnu nádej, vstupuje Boh a koná to, čo nie je v ľudských silách.

V Písme svätom sa viackrát stretávame s tým, že veriaci pár mal problém splodiť potomkov. Pritom šlo o známe biblické manželstvá, kde by sa čakalo, že to bude bez problémov. Okrem Abraháma a Sára, Izáka a Rebeky spomeňme ešte Zachariáša a Alžbetu, rodičov Jána Krstiteľa. Všetci spomenutí nakoniec mali potomkov, ktorí zohrali v biblických dejinách nie bezvýrazné úlohy. Takto je zvýraznené Božie dielo a poukázané na Božiu milosť. Niekedy sa stáva, že keď ide všetko ľahko, človek na Boha zabúda. Akoby nám naša vlastná nedokonalosť ukazovala na Toho jediného, ktorý je dokonalý. No nie je to len pokorenie, ale aj povzbudenie. Kde my sme slabí, kde padáme a zlyhávame, tam Boh prejavuje svoju moc! Božie slovo nás uisťuje v tom, že Boh má moc na nebi aj na zemi. Boh má moc aj nad smrťou a hriechom. Boh je náš Pán a môže konať aj tam, kde sme my bezmocní.

So všetkým, čo nás trápi, predstupujme pred Boha. V modlitbe mu môžeme odovzdať všetko, s čím zápasíme. Bohu môžeme povedať všetky svoje starosti a problémy. Pánu Bohu môžeme dokonca povedať aj svojich pochybnostiach! Spomeňme si na modlitbu z 22. žalmu: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ďaleko si od mojej spásy, od slov môjho kriku!“^(2v.) Nám sú známe tieto slová hlavne ako Ježišov výkrik na križi. No na základe žalmu vieme určiť, že to nebol výkrik zúfalstva, ale modlitba dôvery. Pán Ježiš sa aj v tej najťažšej chvíli obracal na Boha. Hľadal útechu, porozumenie a povzbudenie vo svojom nebeskom Otcovi. Vieme, že Pán Boh Ježiša neopustil, ale na tretí deň Ho vzkriesil z mŕtvych. Tak ako sa žalmista v ťažkostiach obracia na Boha a svoje pochybnosti vkladá do Božích rúk, smieme aj my prosiť Pána Boha v každej životnej situácii.

Presne to isté urobil aj Izák. Izák sa modlil k Bohu a Boh jeho modlitbu vypočul. Nadmieru mu prejavil milosť, pretože mu daroval nie jedného ale rovno dvoch synov. No nebolo to také jednoduché. Posledná veta dnešného textu nám prezrádza, že Rebeke sa narodili synovia, keď mal Izák 60 rokov. Izák a Rebeka boli bezdetní dlhých 20 rokov. Izák sa modlil a prosil za svoju ženu, o ktorej je napísané, že bola neplodná. Mysleli si, že je neplodná, ale modlitba nebola pre Izáka tá, ako sa hovorí, posledná „slamka, ktorej sa chytá topiaci“.

Pre Izáka nebola modlitba jednorázová záležitosť! V tom zmysle, že to vyskúšam, a keď sa nič nestane, tak čo, aspoň som to vyskúšal. Izák sa so svojimi rodinnými starosťami obracia v dôvere na Boha. Izák sa modlil, ale Boh na jeho modlitbu kladne odpovedal až po dvadsiatich rokoch. Nečítame tam, že Izák bol celých dvadsať rokov sklamaný z toho, že Boh nič nekoná. Dôveroval Bohu, že má vo svojej moci celý svet a že vykoná to, čo je dobré, keď to On sám uzná za vhodné. Izák sa modlil a prijímal Božiu vôľu. V modlení máme byť vytrvalí a horliví. Uvediem niekoľko novozákonných výziev: „*Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.*“ (Lk 22, 40) alebo „*neprestajne sa modlite!*“ (1Tes 5, 17) alebo „*V modlení vytrvajte, bdejte pri ňom a dobrorečte.*“ (Kol 4, 2)

Pre Izáka bola modlitba prirodzená súčasť jeho života. Veril v Boha a v modlitbách pred Neho predstupoval. Modliť sa nemáme len v ťažkostiach. Modlitbou má byť popretkávaná naša dôvera v Boha. Keď veríme v Boha, keď veríme, že je medzi nami a Bohom nejaké prepojenie, potom sa predsa nebudeme modliť iba niekedy alebo iba vtedy, keď si už sami nevieme rady. Boh je blízko a keďže mu v modlitbe, ako sme už počuli, smieme povedať aj svoje pochybnosti, potom sa modlime pravidelne a vytrvalo! Ved' aj to, že Boh na naše modlitby odpovie záporne alebo až po dlhšom čase, je prejavom Božej zvrchovanosti a milosti.

O Pánu Bohu je napísané: „*Pán nemešká so zasľúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale vám zhovieva, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie.*“ (2 Pt 3, 9) Tieto slová hovoria o druhom Kristovom príchode. Ale keď Pán Boh je zhovievavý v tejto oblasti, prečo by nebol zhovievavý aj v oblasti našich modlitieb?! Na začiatku nášho letopočtu boli niektorí veriaci sklamaní, že Kristus neprichádza druhýkrát a v listoch boli povzbudzovaní, že Boh predsa nemešká, ale zhovieva. Tak sa pozerajme aj na naše modlitby.

Pán Boh počuje naše modlitby a odpovedá. Božia odpoveď môže vyzerat' inak, ako sa nám páči alebo ako by sme si to priali my. Božia odpoveď je vždy správna a prichádza vtedy, keď to Boh vo svojej neskonalej múdrosti sám určil. Preto by sme vo všetkých svojich modlitbách mali pamätať na to, aby sa naplnila Božia vôľa. Veríme, že Boh je Pán nad všetkým, a preto bud'me ochotní aj v súvislosti s modlitbou prijať Jeho vôľu. Ved' Jeho vôľa je naše spasenie. Na Izákovi vidíme, že Boh počuje naše modlitby a koná aj tam, kde človek nič nez môže. Niekedy to síce trvá dlhší čas, ale oplatí sa byť trpezliví.

Bratia a sestry, modlitba je vzácna výsada, ktorú dostávame my hriešni ľudia. Bohu smieme vo svojich modlitbách všetko povedať. Pána Boha môžeme prosiť, aby konal v tom, čo nás trápi. Len pamätajme na to, že Boh na nás nezabudol. O Rebeke si mysleli, že je neplodná, a predsa Boh v jej živote spôsobil veľkú zmenu. Boh vypočul Izákovu modlitbu. Bud'me aj my v modlení horliví. Modlime sa s pokorou. Ved' náš Pán je Stvoriteľ sveta, Vykupiteľ z hriechu a smrti a Vládca nad všetkým, čo je. Keď Pán Boh na naše modlitby odpovie až po čase alebo odpovie záporne, nezavrhnime modlitbu ako niečo zbytočné alebo neefektívne. Modlime sa a ďakujme Bohu, že koná to, čo je pre nás dobré. Amen